

כפי שראינו לעיל, התעניין ר' יוסף חמיץ בספריו של אבולעפיה ואף ליקט מהם ליקוטים. עדות נוספת להתעניינות זו היא ההקדמה שהקדים לס' אור השכל, הקדמה שנמצאת בכ"י ירושלים 3009 8' דף 1א-1ב (207), זוהי עדות יחידה במינה, היות והיא מנסה לבטל את ההערכות השליליות על תורתו של אבולעפיה, הערכות שהסתמכו על אישים נכבדים כגון הרשב"א ור' יהודה חייט. מבחינה זו אנו עדים לריהבילי-סציה של אבולעפיה, שנעשתה בהתלהטות רבה בידי שנתאי דווקא.

"הקדמת המלקט. טוב שוקק על ארי נוהם (משלי כ"ח 15) וכך פתח דבריו באמונה. זה הספר. מצאתיו להוץ רב חבקהו ותשכילהו כי יאיר עיני שכלך אם בעל נפש אתה. ס' אור השכל.

זה הספר הוא חבור נפלא. מאיש מלא כל חכמה מדע. ועד הנבואה נגע. ובכל שמו נודע. גם כי אחריו שאגו כפירים. כמנהג העוברים עכ"ז תראה כי פיו פתחה בחכמה (!) האל נשגבה וכל דבריו אמונה ואל תביט אחרי המתנשאים עליו כי אין לגמור על ספריו את ההלל הלא תראה בכתבי האר"י זלה"ה כי אחרי דבריו אין לנסות כי דבר עליו בתורת המדינות כדת וכהלכה ואל תטה לבך לדברי החייט (208) הזה כי כשמן כרזה דבר עליו דברי הבל גם כי סמך על הרשב"א ז"ל (209) כי הוא אילן גדול בפסקי הלכה ג"כ אין לאחרים כמהו פה נגד המדברים סוד ה' וגם שגם הוא בגבורים עדר עדר לבדו והדבורים עתיקי' והלא תראה בחבוריו (210) שאנה

ה' בידו כתב התנצלות מהרב המחבר הספר הזה שכתב התנצלות הוא בעצמו לר' יהודה המכונה שלמון ז"ל ואמנם כתבתי גם זאת האגרת השנית להודיע לכם אחי כי מה שחשב הרב ר' שלמה בן אדרת על ענייני או על מה ששמע היה הבל ורוח וכו' עוד שם ראיתי שהיה מן הדין עלי לענות לו על דבריו להודיע לך ולדומי' לך שהדברים שחשב או ששמע הם הבל ורוח. ראה איך הוא ז"ל התנצל ממה שבפניו העידו שקר ותראה איך סמכו על קני גוהו הרודפים אחריו. והפה הקדש האר"י זלה"ה כתב בכתביו וז"ל (211) בעולם

האצילות ובחזרתם למעלה נתגלגלו כל הספירות שהיו בכח בתוך הכתר ויצאו לפועל והיו נכרות ורשומות תוך הכתר בעגול ובזה צדקו הקדמוני' האומרים שהספירות הם בעגול היינו בזמן הנזכר וכמו שדרך ר' אברם אבולעפ' ז"ל ב"ר בספר הגלגל. ראה אי"כ איך העיד עליו לטוב הפך עדות החייט בהקדמתו למערכת האלקות שלו. ואצלי הדבר הוא כי רבים לא

יִרְדּוּ לְסוּף דַּעְתּוֹ כִּי גַם עַל מַה שֶּׁצִּעְקוּ עֲלָיו עַל הַסֵּפֶר הַנִּקְרָא מוֹרָה הַמּוֹרָה
וּדְבָרָיו מִבְּהַלִּי שֶׁפָּעַר (!) עֲלָיו עַל פִּירוּשׁוֹ רֵאשִׁית תְּרַאֲהָ גַם בַּחֲבוּרֵי זֶה
אֲשֶׁר לִקְסָתִי מִי הוּא הַשּׁוֹטֵה וְתַבִּיחַ גִּי'כ כִּי כָל דְּבָרָיו אִמְת' וְגַם שֶׁתְּרַאֲהָ
שֶׁהוּא ז"ל הֵבִיא הַרְבֵּה גַמְטְרִיאוֹת תַּחֲזֶה בְּעֵינֶיךָ כִּי תַחֲלֶה הֵם מִיּוֹסְדִים
עַל הָאִמְת' אוֹ מוֹרְגֶשֶׁת אוֹ מוֹשְׁכֶלֶת אוֹ מְקוֹבֶלֶת וְהַרְמַז הוּא לְמַשְׁכִּילִי בְּלִבְד
כִּי כָל הַתּוֹרָה כּוֹלֵה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקְּבִי"ה הֵם וְעֲלָיו לֵב הַחֲכָם יִצְעַן מִן הַשָּׁמַי'
וְהַדְּבָרִים הַמִּכְחָשִׁי' הָאִמְת' כּוֹלֵם עֲדוֹת שֶׁקֶר מַעֲיִדִים זֹמְמִי' וְאִינִי נִכְנַס חָיו
בֵּין הַהַרְיִם הַגְּדוֹלִים אֲבָל הַעֲצָה הִיא כִּי צָרִיךְ לִקְרוֹת בַּסִּפְרָיו אֱלֹה פְעַמִּי'
וְשֶׁלֶשׁ וְאֵל תִּדְיָנָהוּ עַד סוּף עֲנִיוֹנָיו (!) בְּכוֹלֵם,
כִּי אֲצִלִּי אִז תִּשְׁכִּיל הָאִמְת' כִּמָּה שֶׁהִיא וְאִם תִּעֲיִן הַטֵּב תַּגְּמֹר עֲלָיו
אֵת הַהֲלָל הַגְּדוֹל כִּי יִבְיֹאךְ בַּהֲדָרֵי סוּדוֹת הָאֱלֹקִי' בִּיּוֹשֶׁר וּבִתְמִי' וְכָל מַגְמָתוֹ
לְכַבּוֹד (!) אֵת ה' וְלִקְדַשׁ שְׁמוֹ הַמְּחֻלָּל בְּגוֹיִם. וְאִם רֵאשִׁית תְּרַאֲהָ בּוֹ לְשׁוֹן
מִדְּבַרֵּת גְּדוֹלוֹת גַּם רֵאשִׁית כִּי גַם יִשְׁעִיהוּ הַנְּבִיא אִמְר' עַל עֲצֻמוֹ ה' אֱלֹקִי' בְּתֵן
לִי לְשׁוֹן לְמוֹדִים וְלֹא לְגֵאוּת חָיו יִצְעַן כִּי יִדְיַעַת ה' בְּפֶרֶשׁ בְּזִמְן הַנִּמְצָא מִי
שֶׁלִּי (!) קִנְא וְזַעַם וְעִבְרָה מֵאִסְפָּה כָּל הַמַּחֲנֹת נִגְד הָאִמְת' הוּא הַדּוּחַק לַעֲנוֹת
הַדְּבָרִים כִּמוֹ שֶׁהֵם וּבִמְקוֹ' שִׁישׁ חֲלוּל ה' אֵינן חוֹלְקִי' כְּבוֹד לְרַב וּבְפֶרֶשׁ מִי
שֶׁחִיֵּשֵׁב שֶׁהַעוֹשֶׁר תְּלוּי בְּלִי מוֹדוֹ הַדְּרָגָה כְּדִי שֶׁה' יִגְלָלוּ מַה שֶׁלֹּא יוּכַל לְהַשִּׁיק
בְּדֶרֶךְ עֵייוֹנוֹ וְלִכְנֵן מִי שֶׁלֹּא הִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ מִבְּקִשׁ לְהַעֲמִיד הַדְּבָרִים כִּפִּי
שֶׁכָּלוּ עַל הַמְּבֹכָה כְּדִי שֶׁלֹּא יִתְבַּאֵר הַדְּבַר מִמִּי שֶׁהִישִׁיג הָאִמְת' כִּמָּה שֶׁהִיא אֲבָל
כוֹלֵם לְשֵׁם שָׁמַי' נִתְכַּוְּנוֹ וְעֲלִיהֶם אֵינן /ב1/ וְרֵאשִׁית תְּרַאֲהָ בְּקִיבוּצֵי זֶה כִּי
אֵנָה ה' לִידֵי הַרְבֵּה מַחֲבֻרָיו הַנִּפְלְאִי' וְאוֹלֵי דֶרֶךְ נֶס וּמִמְקוֹמוֹ מְפּוֹזְרִים
וּמַחֲלֵקִי' רַחוּקִי' וּבְפֶרֶשׁ סֵפֶר הַגְּלָגֶל שְׁחוּזָר בְּעוֹלָם וּמַעֲמִידוֹ וְתְרַאֲהָ שֶׁכָּל
מַעֲשֵׂה יְדִיו אִמּוֹנָה וְהָאֱלֹקִי' הַבֵּינן דְּרַכָּה לְפָנֶיךָ כִּי יְדוּעַ תִּדְעַ מִמֶּנּוּ כִּי ה'
הוּא הָאֱלֹקִי' בְּשֵׁמִי' מִמַּעֲלָה כִּידוּעַ (!) אִמִּיתִית וּבְאֶרֶץ מִתַּחַת תְּכִיר מַעֲשֵׂה יְדִיו
כִּי הוּא יִהְיֶה לְךָ לְמוֹרָה לְלוֹוֹתְךָ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה לְעוֹלָם הַבָּא וְלִהְבְּחִילְךָ
נַחֲלָה בְּלֹא מְצָרִים וְאִם אַתָּה קוֹרָא תַעֲנִיק (!) בּוֹ תוֹצִיא מִמֶּנּוּ מִיָּק וְתִזְכָּה גַם
אֵת יוֹסֵף חֲמִיץ".

207. נוסח ההקדמה הוא משובש בכמה מקומות.
208. הכוונה לדברי ר' יהודה חייט בהקדמה לס' מנחת יהודה, ס' מערכת האלהות ג' ע"ב.
209. הכוונה לשו"ת רשב"א סימן תקמ"ח.
210. ר' יוסף חמיץ מביא דברים מהאגרת וזאת ליהודה, עמ' 18 ועמ' 19. המובאה מעמ' 19 מכילה משפט שאיננו בדפוס אך מופיע בכתבי-יד.
211. לא מצאתי את מקור המובאה. הדברים שמובאים כאן בשם האר"י תואמים את תורתו בקשר לעיגולים ויושר אך קשה להניח שהאר"י קרא דברים דומים בכתבי אבולעפיה. גם מהותו של הגלגל, המיוחס כאן לאבולעפיה איננה ברורה.